

Ved den fremtidige administration af den ændrede bestemmelse i § 1, stk. 2, skal der som hidtil tages hensyn til de forhold, der har betydning for behovet for mindstebeholdninger og dette behovs nærmere karakter. Der skal herunder tages hensyn til udviklingen i den almindelige forsyningsmæssige situation, udviklingen i sammensætningen af olieforbruget på forskellige produktkategorier samt til de sektorer af det danske energiforbrug, der er særligt sårbare over for svigt i forsyningerne, som f.eks. transportsektoren. Muligheden for i de forskellige forbrugssektorer at nedskære olieforbruget i krisesituationer må medinddrages i overvejelserne.

Ved fastlæggelsen af mindstelagerpligtens omfang må der selv sagt også tages hensyn til de betydelige omkostninger, som opretholdelsen af store lagre medfører.

Med hensyn til den fremtidige fastlæggelse ved bekendtgørelse af mindstelagerbestemmelserne er det tanken at gennemføre en opdeling af mindstelagerne i en fast del og en variabel del.

Den faste del skal udgøres dels af de mindstelagre, som allerede er indkøbt af Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), dels af en tilsvarende del af de mindstelagre, som de lagringspligtige, der ikke er medlem af FDO, selv har anskaffet. De nævnte FDO-lagre er finansieret af forbrugerne gennem opkrævning af et fast beløb i forbindelse med salget af olieprodukter. De lagringspligtige, der ikke er medlem af FDO, har haft samme muligheder for forbrugerfinansiering af den tilsvarende lageropbygning. Det forekommer naturligt, at disse faste lagre, hvis opbygning allerede er finansieret, indtil videre opretholdes uanset yderligere fald i olieforbruget.

Den variable del af lagerforpligtelsen tænkes udformet som en procentdel af de lagringspligtige virksomheders salg og eget forbrug i det nærmest foregående kalenderår.

For det første år er tanken at fastholde et lagerniveau for produktkategorierne benzin og gas/diesellole, der i størrelsesorden svarer til de hidtidige lagre. Lagermængden agtes derimod nedsat for fuelolie til et niveau, der svarer til niveauet for de to andre produktkategorier.

Den samlede lagermængde vil herved fortsat ligge på et niveau, der er væsentligt højere end svarende til de 110 dages forbrug, der var forudset ved 1980-lovens gennemførelse.

Såfremt olieforbruget i de kommende år stiger i stedet for som forventet at falde, vil lagerdækningen – målt i antal dages forbrug – falde. I så fald vil lagringsprocenterne for den variable del af lag-

rene kunne hæves, hvorved det samlede lagerniveau – målt i antal dages forbrug – vil kunne fastholdes. Det er ikke tanken, at lagerniveauet på noget tidspunkt skal være under de 110 dages forbrug, der forudsås opnået med 1980-lovens minimumsgrænse på 4 mill. tons råolieækvivalent. Skulle udviklingen medføre, at dette kunne blive aktuelt, vil energiministeriet forudgående forelægge sagen for folketingets energipolitiske udvalg. I henhold til allerede gældende EF- og IEA-forpligtelser (Det Internationale Energi Agentur) skal der opretholdes lagre svarende til 90 dages henholdsvis indenlandsk forbrug og nettoimport. Lovforslaget medfører ingen ændring heri.

I det internationale samarbejde kan danske mindstelagre tænkes anvendt som led i egentlige kriseforanstaltninger og som led i bredt funderede internationale forholdsregler, der sigter på forbrugsbegrænsninger og lagertræk på tidlige tidspunkter af forløb, der uden indgreb ville kunne udvikle sig til krisesituationer. Formålet med sådanne forholdsregler er at dæmpe tendenser til uønskede prisstigninger som følge af frygt for styrrelser i olieforsyningsituationen. I IEA er der i juli 1984 truffet principbeslutning om den procedure, der i givet fald skal følges, såfremt IEA vedtager at iværksætte sådanne forholdsregler.

Lovforslagets gennemførelse vil ikke have administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ved forslaget ophæves bestemmelsen i lovens § 1, stk. 2, om et samlet lagerniveau på mindst 4 mill. tons råolieækvivalent.

Med forslaget til den nye formulering af § 1, stk. 2, er det fastholdt, at energiministeren har beføjelse til at fastsætte bestemmelser om opretholdelse af mindstelagre også ud over, hvad der er nødvendigt til opfyldelse af internationale forpligtelser, jfr. bestemmelsen i lovens § 1, stk. 1. Bestemmelsen i § 1, stk. 2, giver som hidtil energiministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om såvel størrelse som produktsammensætning af mindstelagre af olie.

De mangelsituationer eller situationer med udsligt til mangel på olie, der omfattes af forslaget, kan skyldes såvel internationale som nationale forhold. Bestemmelsen omfatter således også aktuelle eller potentielle mangelsituationer, som måtte opstå på grund af tekniske svigt i nationale forsyningsystemer. Bestemmelsen omfatter derimod